

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

Ἐκδίδεται κάθε 1ην καὶ 16 ἐκάστου μηνός

— Ἰδρυτής — ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΡ. ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Διευθύνεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Β. Π. ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ

Δ. Ν. ΧΩΡΑΦΑ καὶ Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀθῆναι τῇ 16ῃ-Σεπτεμβρίου 1942

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ὑπὸ ΠΑΝ. Φ. ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰ Greco, δηλαδὴ ὁ Ἕλληνας. Ἔτσι ἂποκαλοῦσαν στὴ Δύση οἱ σύγχρονοὶ τοῦ τὸν Δομένικο Θεοτοκόπουλο, ὁ ὁποῖος γεννημένος στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης—πιθανῶς τὸ 1545—καὶ κάτοχος τελείως τῆς Βυζαντινῆς ἀγιογραφίας, ἔφυγε σὲ ἡλικία εἴκοσι χρόνων γιὰ τὴ Βενετία, ὅπου ἐργάστηκε κοντὰ στὸν Τισσιανό Ὑστερα πῆγε στὴν Ρώμη καὶ κατοῖν στὴν Ἰσπανία, εἰς τὴν ὁποία καὶ ἐγκατεστάθηκε ὀριστικῶς στὴν πόλι τοῦ Τολέδο.

Στὴν Ἰσπανία, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τίς ἐπιδράσεις τῆς Ἰταλικῆς τέχνης, προσπαθεῖ νὰ βρῆ τὸ καλλιτεχνικὸ τοῦ ἐγὼ ἐπιδιώκει τὴν διατύπωσι τῆς ἰδιαίτερας του προσωπικότητος.

Ἔτσι ὁ Γκρέκο φθάνει στὸ στάδιο τῆς ὀριμῆς τέχνης του.

Στὰ ἔργα του βλέπομε τὴν προσπάθεια, τὴν ἀγωνία τῆς ψυχῆς ποὺ θέλει νὰ μεταβάλλῃ σὲ πνεῦμα τὴν ὕλη δὲν ζωγραφίζει ἐκεῖνο ποὺ βλέπει, ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ αἰσθάνεται.

Στὴν Ἰσπανία, τὴν δευτέρην πατρίδα του, τὸν νοιῶθουν καὶ τὸν ἀγαποῦν καὶ

ἐκεῖνος τοὺς ἀνταποδίδει τὴν ἀγάπη τους.

Πέθανε στὶς 8 Ἀπριλίου 1614, γεμῆτος δόξης. Ὀλόκληρο τὸ Τολέδο τὸν ἐπέπνευσε καὶ οἱ ὀνομαστοὶ φίλοι του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ περίφημος ποιητῆς Γάγκορα τὸν ἐξύμνησε μ' ἐνθουσιώδη ποιήματα.

Ἐν τούτοις ὁ Γκρέκο μένει ἄγνωστος, ἐπὶ δύομισὶ αἰῶνας, καὶ περιφρονημένος τὸν νομίζουσι τρελλό.

Τὰ πελιδνὰ πρόσωπα, τὰ μακρὰ χέρια, οἱ ἀόριστοι κινήσεις, τὰ πόδια ποὺ περιφρονοῦνε τὴν γῆ, ὁ ἀπόκοσμος φωτισμὸς καὶ τὰ παρὰ ξένα χρώματα, ποὺ μεταχειρίζεται, δύσκολα βρῖσκουνε ἀπήχησι στὶς ψυχὰς τῶν πολλῶν.

Πρῶτος, κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ὁ Ἄγγλος Κούκ πρόσεξε μὲ θαυμασμὸ τὰ ἔργα του. Ὁ Θεόφιλος Γκωτιέ τ' ἀντικρούζει μ' ἐκπληξι καὶ δισταγμὸ λέει : «καὶ τὰ χειρότερα ἔργα τοῦ Γκρέκο ἔχουνε κάτι τ' ἀπροσδόκητο, ποὺ ὀρμά ἔξω ἀπ' τὴν πραγματικότητα». Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ Γκρέκο ἐνθουσιάζει ἀμετρα γράφονται βιβλία γιὰ τὸν μυστή-

ριώδη Κρητικό και την παράξενη τεχνολογία του, δημιουργούνται εκθέσεις των έργων του και η δόξα του σήμερα μεσουρανεί. Θεωρείται ο αρχηγός των εξερευνητικών κανείς δεν μπόρεσε να συνδέσει τον ρεαλισμό με την μυστικοπάθεια, όπως στην περίφημη σύνθεσή του «Η ταφή του κόμητος Όργκαθ» στην έκκλησία του Αγίου Θωμά του Τολέδο.

Ο Γκρέκο θεωρεί το σώμα ως εμπόδιο, άλλ' όμως και το μέσον να εκφραστεί η ψυχή. Δεν περιορίζεται στην πιστή απόδοσι του σώματος, όπως η Ιταλική ζωγραφική της εποχής του, ούτε το παραμορφώνει σε τέτοιο βαθμό που να το εξαφανίσει πένυχε να μεταδώσει στο σώμα μια πρωτοφανή και μυστηριώδη ψυχική δύναμη. Σ' αυτό δε οφείλεται η βαθειά γοητεία που εξασκεί σήμερα στην σύγχρονη σκέψη.

Τα έργα του «Ο ένταφιασμός του κό-

μητος Όργκαθ» «Η Αγία Οικογένεια» «Το όνειρο Φιλίππου Β'» κ. α. στη θέα τους συγκλονίζουν βαθειά και προκαλούν συναισθήματα υπερκόσμια.

Τα περισσότερα των έργων του βρίσκονται στην Ισπανία, που είναι περήφανη γι' αυτό γιατί ο Γκρέκο θεωρείται σήμερα ο μεγαλύτερος ζωγράφος της Ισπανίας, ένας των μεγαλύτερων του κόσμου και ο μοναδικός στο είδος του: «Η Κρήτη του έδωσε την ζωή το Τολέδο την τέχνη. Θα τον Θυμάζουν οι αιώνες, αλλά κανείς δεν θα μπορούσε να τον φτάσει».

Η Εθνική μας Πινακοθήκη έχει την «Ανάστασις» τον Άγιον Φραγκίσκον της Ασσίζης» τον «Αϊρόντα τον σταυρόν» και την «Συμφωνία των Αγγέλων». Όλοι οι πίνακές του είναι υπογεγραμμένοι «Ελληνικά και συνήθως δίπλα στ' όνομά του επρόσθετε την λέξη Κρής.

Μαθητικό Διηγηματάκι Τρισχαριτωμένο

ΤΟ ΣΚΑΣΙΑΡΧΕΙΟ

3ον (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ο Άριστογείτων δεν φάνηκε τόσο ένθουσιασμένος που την είδε. Ξεκουράσσει Άριστοφάνη. Είναι η μαμμά μου είπες στο μοντέλο του.

Άριστογείτων; — Μαμμά; — Άριστογείτων, ο Άριστείδης είναι έδω;

— Τόν Άριστείδη έχω να τόν δω ένα μήνα σχεδόν!

— Τ' όρκιζεσαι;

Ναι! Στο κεφάλι του Άριστοφάνη!! («Όρκος μία φορά!») — Καί καθώς πήγε ν' άπλωση τ' ό χέρι του για να όρκιστή έδωσε στη φάτσα του Άριστοφάνους ... ένα μεγαλοπρεπέστατο χαστούκι.

Η κυρία Άριστοβουλίδου έβγαλε μία στριγγιά φωνή κι έπεσε επάνω στον καναπέ που ο Άριστογείτων είχε βάλει τ' ό πορτραίτο του Άριστοφάνη, κι άφου τ' όσχισε στα τέσσαρα λιποθύμησε στα χέρια του πρωτότεκου ... κανακάρη της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4ον

Ο άναγνώστης βλέπει επί τέλους τι άπέγινε ο ήρωας αύτης της ιστορίας, και δικαιολογεί τόν παράξενο τίτλο της!

Ας άφίσουμε για λίγο την κυρία Άριστοβουλίδου στις φροντίδες του Άριστογείτονος και του βλακός Άριστοφάνους κι' άς δοϋμε τι είχε άπογίνει εκείνο τ' ό σκουληκι ο Άριστείδης.

Ο θυρωρός όπως θυμάστε τόν είχε δει να βγαίνει μαζί με τούς κυρίους: Τσιπούραν, Μπαρουτοκαπνισμένον και Κολοκυθόπουλον, οι όποιοι μαζί μ' αύτόν ήσαν ή άφρόκρεμα της δευτέρας Γυμνασίου του Λυκείου Πεντεπή.

— Παιδιά είπες ο Άριστείδης Άριστοβουλίδης όταν βρέθηκαν στο δρόμο, σήμερα είναι λιακάδα ή πρώτη! Προτείνω να μην πάμε σπίτι μας, αλλά να πάμε σ' ένα άπ' τα καλλίτερα ξενοδοχεία κι' άφου καλοφάμε, τ' ό απόγεμα Σκασιαρχείο. Ωραία φώναξαν οι άλλοι δύο. Ο Κολοκυθόπουλος όμως που ήταν πιόπρα-

κτικός άνθρωπος, έφώναξε άμέσως: «Και ή τσέπη σας κρατάει;» Στη στιγμή 4 πορτοφύλια διαφόρων τύπων παλιά και λιγδιασμένα, βγήκαν άμέσως και οι 4 άλιτήριοι έκαναν καταγραφή των χρημάτων τους. Ο μόν Άριστείδης είχε 2 δραχμές και μία τούρκικη δεκάρα, ο Μπαρουτοκαπνισμένος 5 δραχμές κι' ένα όλοστρόγγυλο κουμπί, ο Τσιπούρας 7 δραχμές και ο Κολοκυθόπουλος 17,80 δραχ. Δηλαδή έν δλω είχαν όλοι μαζί τ' ό κολοσιαίο ποσόν των 31,80 δραχ. (τ' ό 1904 ήσαν κάτι, όχι όμως και για να καλοφάμε 4 άνθρωποι) 31,80 δραχ. φώναξε ο Τσιπούρας! Μπορούμε να φάμε και φασσιανούς, χωρίς όμως να ξέρη άν ο φασσιανός ήταν πουλι ή ζώο.

Με 31,80 είπες ο Κολοκυθόπουλος μπορούμε να φάμε καλά σ' ένα άπ' τα μεγαλύτερα ξενοδοχεία των Άθηνών. Φτάνει να μη ζητάτε μαύρο χαβιάρι και σαμπάνιες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5ον

Τ' ό Σκασιαρχείο

Μ' όλα αυτά έφτασε τ' ό μεσημέρι και

ή παρέα μας που καθότανε σ' ένα παγκάκι της Πλατείας Συντάγματος τράβηξε προς την όδόν Σταδίου.

Κι άφου είδαν όλα τ' ό ξενοδοχεία άπεφάσισαν να μπουν στοϋ Άβέρωφ.

Πήγαν κι' έκάθισαν μπρός - μπρός για να τούς βλέπουν εκείνοι που θα περνούσαν άπέξω.

Άμέσως τούς πλησίασε ένα γκαρσόνι με σμόκιν και με άσπρο λαιμοδέτη, κι' άφου τούς έδωσε τόν κατάλογο είπες: «Τι διατάζουν οι κύριοι; Θα φάνε φαίνε-σαι ά.λά.κάρτ; Κι' άπό μέσα του έλεγε: «Για νάρθουν έδω αύτοι οι Γυμνασιόπαιδες ή τσέπη τους θα βαστάη γερά!»

Ο Άριστείδης έσκυψε στον κατάλογο αλλά είδε ότι ήταν γραμμένος Γαλλικά και για πρώτη φορά μετάνοησε που δεν πάταγε στο μάθημα των Γαλλικών.

Δέν μ' άς κάνετε έσεις την έκλογή; Είπε στο γκαρσόνι!

(Η συνέχεια στο επόμενον)

Λ. Χ.

ΤΟ ΑΝΕΜΟΠΤΕΡΟ

Του κ. Δ. ΔΟΥΡΑΚΗ

Πρώην Διευθυντού της Πολιτικής Αεροπορίας

2ον (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Στο προηγούμενο φύλλον του άγαπητού μου «Ξεκινήματος της Νειότης» σ' άς μίλησα για τ' ό ωραίο σπόρ του άνεμοπτερου ή του άνεμοπλάνου, όπως τ' ό λένε στη λαϊκή γλώσσα.

Σ' άς άνέφερα πολλά ρεκόρ, για να άν τιληφθήτε πόση έκταση και πόσο ένδιαφέρον έχει προκαλέσει στη νειότη ή άνεμοπορία και στο τέλος σ' άς είπα σε ποιό σημείο ή βλέπουμε να ναι άνεπτυγμένη σήμερα, ώστε να χρησιμοποιήται και στον πόλεμο.

Σήμερα θα σ' άς μιλήσω με όση συντομία μπορώ για τη σημασία του άνεμοπτερου, ως όργάνου για την προετοιμασία, την προπαίδευση και τη διάπλαση των νέων, που τρέφουν τ' όνειρο να γείνουν μία μέρα άεροπόροι.

Αυτό έγινε άντιληπτό άμέσως άπ'

όλα τ' ό κράτη. Όλα και περισσότερο, φυσικά, τ' ό μεγάλα, έδωκαν δυνατή ώθηση στην άνεμοπορία. Έκάλεσαν, θα μπορούσαμε να πούμε, σε πραγματικό άνεμοπορικό συναγερμό την νεολαία και των δύο φύλων.

Τ' ό έλαφρά ξύλινα πουλιά με την άπλη και συμπαθητική σιλουέττα τους έγέμισαν τόν τόπο και τόν ούρανό. Κατά εκατοντάδες στην άρχή, και χιλιάδες σήμερα, κατά εκατομμύρια ίσως αύριο και στο πολύ προσεχές μέλλον, οι νέες και οι νέοι των διαφόρων έθνών γλιστρούν άπ' τούς λόφους ή τ' άνεμοπορικά γήπεδα κι' άνεβαίνουν προς τόν ούρανό ταξιδεύοντας άπάνω στα φτερά του άνέμου, χωρίς τ' ό βόμβο των μηχανών που άνυψώνουν τα εροπλάνα προς τ' ό λεγόμενα στρατοσφαιρικά ύψη για λόγους πολεμικούς ή έμπορικούς, αλλά με την άθόρυβη και άπαλη πνοή του άνέμου, που με τη φυσική δύ-

ναμη τῶν ἀνοδικῶν ρευμάτων — πού σᾶς ἐξήγησα στό προηγούμενο φύλλον — δίνει στό ἀνεμόπτερο τὴν ἀναγκαία οριακὴ ἰκανότητα, τὴν ἰκανότητα, δηλαδή, νὰ στέκεται στὸν ἀέρα καὶ νὰ κανη τὸ ἀνεμοπορικὸ ταξίδι εὐχάριστο καὶ ὠραίο, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλές, γιατί τὰ φτερά του δὲν εἶναι κολλημένα μετὰ τὸ κερὶ στό σῶμα τοῦ ἀνεμοπόρου, καθὼς τάχε ὁ γυιὸς τοῦ Δαιδάλου, ὅπως σᾶς εἶπα στό προηγούμενο φύλλο. Εἶναι στερεὰ συνδεδεμένα καὶ προσαρμοσμένα στό σῶμα τοῦ ἐλαφροῦ ἀεροσκάφους, πού μελετήθηκε, πρὶν κατασκευασθῆ, μετὰ ὅλη τὴ λεπτομερειακὴ πρόνοια τῆς συγχρόνου τεχνικῆς, ἐσχεδιαστικῆς ἐπιστημονικῆς καὶ συναρμολογηθῆκε γερὰ στὰ εἰδικὰ ἐργαστήρια τῶν κατασκευῶν τοῦ ἀέρος κι' ἔτσι δὲν ἔχει κανένα ἀπολύτως λόγο νὰ φοβᾶται μήπως οἱ ἀρμοὶ του κι' οἱ συνδέσεις του χαλαρώσουν ἢ λυθώσουν ἀνὰ πλησίαση περὶ σιόστερο ἢ λιγώτερο στόν ἥλιο.

Ὅλα, λοιπόν, τὰ κράτη, ὅπως εἶπαμε, ἐσπευσαν νὰ ὀργανώσουν καὶ ν' ἀναπτύξουν τὸ σπῶρ αὐτὸ τῆς νεότητος. Στὴν Ἰταλία στῆς περισσότερες πόλεις καὶ ἐπαρχιακῆς πρωτεύουσες συγκροτήθηκαν ἀναρίθμητοι ἀνεμοπορικοὶ ὄμιλοι ἐφωδιασμένοι ὁ καθένας μετὰ τὸν ἀναγκαῖο ἀριθμὸ ἀνεμοπτέρων.

Ἐκατοντάδες νέοι καὶ νέες ἐπιδίδονται μετὰ ζωηρὸ ἐνθουσιασμὸ στό γοητευτικὸ σπῶρ. Στους διαγωνισμοὺς παρακολουθοῦν ἀντιπρόσωποι τῆς κυβερνήσεως. Τὰ ἀνεμόπτερα ἐκεῖ ἐφοδιάζονται καὶ μετὰ τυχεῖς δοκιμὲς ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴν δόκτορα Κατάνεο. Μετὰ τὸ ραδιοφωτικὸ αὐτὸ δέκτη μπορεῖ ὁ μαθητὴς πού πετάει, νὰ βρίσκεται σ' ἐπικοινωνία μετὰ τὸν δάσκαλό του στὴ γῆ κι' ἔτσι νὰ παρακολουθῆται καὶ νὰ καθοδηγεῖται τὴν ὥρα τῆς πτήσης, νὰ τοῦ παρέχουν συμβουλὲς καὶ κατὰ συνέπεια, νὰ μὴν κἀνῃ ὁ μαθητευόμενος λάθη καὶ τὸ πέταγμά του νὰ νῆαι ἀσφαλέστερο.

Στὴν Ἑλβετία, στὴ Γαλλία, στὴ Γερμανία, στὴν Ἀγγλία, στὴν Ἀμερικὴ, στὴ Ρωσία, παντοῦ, σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου προσπαθοῦν ν' ἀναπτύξουν τὴν ἀνεμοπορία, γιατί στό σπῶρ αὐτὸ βλέπουν τὴν πρωτοπόρο τῆς ἀεροπορίας. Ἡ νεολαία ὅλων τῶν πολιτισμένων χωρῶν ἔχει ριχθῆ μετὰ ἐνθουσιασμὸ στό θανμάσιο σπῶρ τοῦ ἀέρος, ποῦχει τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ καὶ τὴν ἰδιαίτερη σημασία ὅτι προπαρασκευάζει τὴν νεανικὴν ψυχὴ καὶ τὰ κορμιά γιὰ τὴν μεγάλη ἀδελφὴ τῆς ἀνεμοπορίας, τὴν ἀεροπορία.

(Εἰς τὸ ἐπόμενον τὸ τέλος)

ΜΙΑ ΓΡΟΥΣΟΥΖΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Τοῦ κ. ΒΑΣ. Π. ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἦταν Τρίτη 13 τοῦ μηνός. Κι' ἐγὼ πιστεύω πολὺ τίς προλήψεις. Ἀπόδειξις ὅτι αὐτὴ ἡ μέρα πλὴν μετὰ κινήθησε.

Σηκώθηκα στίς 8 1/4 τὸ πρωῖ καὶ στίς 8 1/2 ἔπρεπε νὰ μουνά στοὺς σχολεῖο.

Πετάχθηκα γρήγορα ἀπ' τὸ κρεβάτι μου καὶ βιαστικὸς καθὼς ἤμουν δὲν παρατήρησα τίς καρτέλες πού εἶχε σωριάσει ἡ ὑλητρία δίπλα στοὺς κρεβάτι μου κι' ἔτσι ἔπεσα φαρδὺς πλατὺς χάμω. Ντύθηκα ἀγανακτισμένος, καὶ βιαστικὰ θέλησα νὰ πῶ τὸ γάλα μου. Ἀλλὰ καθὼς βιαζόμουν κι' ἤμουν κι' ἀφηρημένος τὸ γά-

λα ἔπεσε ὅλο στό μακρὸ μου παντελόνι πού εἶχα πρωτοβάλει χιτῆς. Ἡ μαμά μου μετὰ συγκρίσει ὁμορφα ἀρκετὴ ὥρα ὅπως μοῦ ἔπρεπε.

Ἐφυγα νησικὸς μετὰ τὸ παλιὸ μου παντελόνι καὶ τρέχοντας. Τὸ τραμ πού μπῆκα μὲ μὲν προχωρήσαμε λιγάκι στάθηκε λόγω δυστυχίματος 3/4 τῆς ὥρας. Ἐπὶ τέλος στίς 9 1/4 ἔφτασα στοὺς σχολεῖο ἀργά. Μπῆκα βιαστικὰ στὴν τάξη. Εἶχαμε τὴν πρώτη ὥρα Ἀρχαῖα κι' εἶχαμε... ἕναν καθηγητὴ!

Ἀλλὰ ἐγὼ ἤμουν χαρούμενος γιατί εἶ-

χα γράψει καθαρώτατα τὸ μάθημα καὶ τῆξερα νεράκι. Ὡς τώρα δὲ μ' εἶχε σηκώσει καθόλου κι' ἦταν σήμερον ἡ μέρα μου. Ἦμουν δὲ ἀπὸ πρὶν χαρούμενος γιὰ τὴν καλὴ ἰδέα πού θάπαιρνε γιὰ μένα.

Μόλις μετὰ εἶδε μετὰ φώναξε στὴν ἔδρα γιὰ νὰ πῶ μάθημα. Πλησίασα μετὰ χαρὰ. Τὸ τετράδιό σου μοῦ λείπει λιγάκι ἀπότομα.

Τώρα νὰ δοῦμε τί θὰ πῆ πού θὰ δῆ τόσο ὠραία γραπτὰ, σκέπτομαι καθὼς ψάχνω στὴν τσάντα μου. Ψάχνω — ψάχνω ἀλλά... τὸ τετράδιο δὲν εἶναι μέσα. Ἀποβραδὺς πού τελείωσα τὰ γραπτὰ ἀφήσα ἀπάνω στοὺς γραφεῖο μου. Καὶ τὸ πρωῖ βιαστικὰ καθὼς σηκώθηκα ἔξεχασα νὰ τὸ πάρω.

Ἄντε, ντέ! λείπει ἀνυπόμονα ὁ Καθηγητῆς.

Τὸ ἔξεχασα λέω τρέμοντας καὶ κοκκινίζοντας ὡς τ' αὐτιά.

Ἄ! εἶσι εἰ; Μοῦ ῥθες τέτοια ὥρα καὶ δὲ φέρνεις καὶ γραπτὰ! 100 γραμμὲς καλλιγραφία γι' αὔριο ἀπ' τὸ κείμενο καὶ 2 βαθμοὶ λιγότερο στὴν διαγωγή τοῦ μηνός.

— Μετὰ πολλὰ ἐπεισόδια πού εἶναι ἀδύνατο νὰ διηγηθῶ τελείωσα τὸ μάθημα καὶ γύρισα σπίτι μου. Ἦμουν πολὺ κουρασμένος καὶ γι' αὐτὸ μὲν ἔφαγα πῆγα νὰ κοιμηθῶ. Τ' ἀπόγευμα στίς 6 εἶχα ραντεβού.

Μετὰ πῆρε ἕνας γλυκὸς ὕπνος ὁ ὁποῖος ἐδέησε νὰ μ' ἀφίση στίς 7 παρὰ 1)4. Τὰ ἴδια τὰ πρωῖνά. Ἐτοιμάστηκα πάλι γρήγορα, ἔβαλα τὸ καινούργιο μου κουστοῦμι καὶ τὰ σκαρπίνια μου καὶ πῆγα στοὺς ραντεβού. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκεῖνος πού ἐπρόκειτο νὰ δῶ εἶχε φύγει πρὸ πολλοῦ. Σκέφτηκα νὰ κάνω μιὰ βόλτα καὶ νὰ γυρίσω σπίτι μου ὁπότεν βλέπω τὸν Δημήτρη. Βρὲ γειά σου Δημητράκη! Γειά σου Βάσω τί χαμπάρια; Πῶς βρέθηκες ἐδῶ βρὲ παιδί; Ἄστα μαρὲ! Ἄστα. Ἐλα λιγάκι σπίτι νὰ σὲ δοῦμε! Ἐνα χρόνον ἔχουμε νὰ σὲ δοῦμε. Μὰ ἔξερεις αὔριο ἔχουμε πολὺ Συντακτικὸ καὶ Ἀλγεβρα. Δὲ βαριέσαι καὶ μὲν σηκώσεσαι τὸ πρωῖ καὶ διαβάζεις. Ἐ! τί νὰ κάνω κι' ἐγὼ; Ἄναν κάστηκα νὰ τὸν ἀκολουθήσω. Καὶ ὅταν ἔχεις νὰ δῆ; ἕναν ἄνθρωπο 1 χρόνον ἡ ὥρα περνᾶει πολὺ γρήγορα, γιατί ἔχεις τόσα νὰ τοῦ πῆς. Ἐτσι συνέβηκε καὶ μετὰ μένα.

Ὅταν γύρισα στὴν στάσι τοῦ τραμ ἡ ὥρα ἦταν 10 παρὰ 25.

Ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴ στιγμή ἔρχονταν ἀνομομαχώντας τὸ τελευταῖο τραμ ἀπ' τὴν Ὀμόνοια, ὁ κόσμος δὲ κρέμονταν σὰ στα φύλλα ἀπ' ἔξω.

Πέρασε εἰρωνικὰ ἀπὸ μπροστά μου τρέχοντας χωρὶς νὰ σταματήσῃ!

Ἄχ! ἄλλη εἰρωνεία τῆς τύχης! Ἦμουν ἀναγκασμένος νὰ γυρίσω σπίτι μου μετὰ τὰ πόδια ἀπ' τὴν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρου.

Ἐδύκως γιὰ μένα ἦταν ἡ βραδυὰ Σελήνη φώτισε καὶ σκέφθηκα νὰ γυρίσω ἀπ' ἄλλο δρόμο.

Θάχα προχωρήσει πολὺ κι' ἤμουν ἐντελῶς ἀφηρημένος ὅταν φθάνοντας σ' ἕνα σοκάκι... εἶδα ἕνα ποδηλάτο νὰ ῥοχεται τρέχοντας κατ' εὐθείαν ἀπάνω μου. Ἐμείνα ἀναυδὸς καὶ προτοῦ προφτάσω ν' ἀρθρώσω ἔστω καὶ μιὰ λέξι ἔπεσε ἀπάνω μου. Μοῦ ὄωσε ἕνα τράνταγμα πού δὲν θὰ ἔξασα ποτὲ στὴ ζωὴ μου καὶ μετὰ πέταξε ποῖος ἔξερει πόσα μέτρα.

Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν τόσο ἀστραπιαία πού ὡς πού νὰ συνέλθω ὁ ποδηλάτης βρισκόνταν πολὺ μακριά.

Σηκώθηκα καταλερωμένος καὶ ἀρκετὰ κτυπημένος.

Ἐπλησίαζα πιά στοὺς σπῆτι μου κι' ἐνόμιζα ὅτι τὰ βράσινά μου εἶχαν ἐπὶ τέλος τελειώση ὅταν... ἔπιασε μιὰ ραγδαία βροχή.

Τὰ ροῦχα μου καθὼς ἦταν λιγὰ βράχθηκαν καὶ μουσκέφτηκαν σὸ πῆ καὶ φῆ. Καθὼς δὲ εἶχαν κατασκονισθῆ προηγουμένως τώρα πού βράχθηκαν καταλασπώθηκαν.

Ἡ βροχὴ συνεχῶς δυνάμωνε κι' ὅταν ἐπὶ τέλος ἔφτασα σπίτι μου ἤμουν κυριολεκτικῶς παπὶ καὶ ἡ ὥρα ἦταν... 11 παρὰ 1)4.

Ὁ πατέρας μου μετὰ δέχθηκε ὅπως μοῦ ἔπρεπε καὶ μ' ἀφῆσε νησικὸ.

Τέλος ὕστερα ἀπὸ ἕνα γερὸ σκούπισμα γιὰ νὰ μὴν κρυώσω, ἔπεσα στοὺς κρεβάτι μου. Πότε θὰ πρόφτανα νὰ διαβάσω Ἀρχαῖα Ἱστορία, νὰ λύσω 10 Ἀλγεβρὰ προβλήματα καὶ τὴν τιμωρία τῶν 100 γραμμῶν;

Ἐπὶ ὅσον ὡς λένε νὰ μὴν πιστεύεις τίς προλήψεις!

ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΗΣΕ ΤΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΣΑΤΑΝΑ!

Υπό ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΠΑΣΤΟΡΕ

Καμμιά φράσι όσο ποιητική και αν είναι, καμμιά περιγραφή, όσο παραστατική και αν είναι δεν ήτο δυνατόν να περιγράψη το φλογερό έρωτα που ήσθάνετο ο Ίούλιος Μενδόζα μικρός υτάλληλος σε ύπουργεϊον για την Ματθίλδην την κόρη του συνταγματάρχη Κωρώνα.

Κατοικοῦσαν και οι δυο στο ίδιο σπίτι. Ο συνταγματάρχης έμεινε στο πλούσιο πρώτο πάτωμα, ο υτάλληλος σ' ένα καμαράκι της σοφίτας, που υπεννοικίαζε μια χήρα αντί είκοσι φράγκων (την εποχή εκείνη δηλαδή το 18...) τον μήνα μαζί με την περιποίησι.

Απ' τή πρώτη μέρα που το δειλό βλέμμα του νέου έπεσε στο ωραίο και υγενικό προσωπάκι της Ματθίλδης, ή καρδιά του φτωχού υπαλλήλου πέταξε όλο κληρη σε κείνην. Αυτή ήτανε πιά ή γυναίκα που όνειρευότανε, αυτήν έβλεπε πάντα μπροστά του στο γραφείο που εργαζότανε, και όταν κοιμότανε στο φτωχικό καμαράκι της σοφίτας. Και μήπω; είχε κανένα σημάδι; πως αυτή τον ανταγαπούσε; Κανένα. Σε δύο τρία γράμματα που έτόλμησε να της στείλη, εκείνη δεν κατεδέχθηκε ν' απαντήση.

Ένα βράδυ ή απελπισία του έρωτευμένου έφθασε στο κατακόρυφο. Ανέβαινε τή σκάλα του σπιτιού ότε συνήτησε τον συνταγματάρχη που πήγαινε με την οικογένειά του στο θέατρο. Ένόμισε ο φτωχός νέος πως ήτανε κατάλληλη ή υκαιρία να σφίξη το χέρι του κοριτσιού και να του ψιθυρίση δυο γλυκά λογάκια. Εκείνο όμως απέσυρε υπερήφανα το χέρι του και μόλις ψιθύρισε ένα «καλή νύκτα» στον Μενδόζα.

— Δεν μ' αγαπάει, φώναξε σαν έφτασε στην καμαρούλα του ο Ίούλιος. Ούτε να με χαιρετήση δεν θέλει. "Α! "Αν είχα χρήματα βέβαια δεν θα μου έφερρετο

έτσι... "Αχ! Γιατί να μην είμαστε άκόμη σε κείνα τα χρόνια στα όποια μπορούσε κανείς να φωνάξη το Διόβολο να τον βοηθήση και να τοΐ πουλήση τή ψυχή του!... "Αχ, αληθινά γιατί να μην έρχεται και τώρα ο Σατ. νας;

Εκείνη τή στιγμή το κουδοῦνι της εισόδου έτύπησε και σε λίγα δευτερόλεπτα ή σπιτονοικοκυρά του έμπηκε όδηγοῦσα ένα κύριον κομψότατα ντυμένον.

— Ο κύριος αυτός θέλει να σας μιλήση, είπε ή σπιτονοικοκυρά και άπομακρύνθηκε.

Ο Μενδόζα στή θέα του άγνωστου έκεινου αισθάνθηκε κάποια άνησυχία την όποια όμως γρήγορα κατέστειλε. Ο έπισκέπτης όμως στο μεταξύ τον παρατηρούσε κατόματα, μειδιών παραόξο μειδίημα.

— Σε ποιόν έχω τή τιμή να μιλάω; Ερώτησε ο Μενδόζα.

— Στον Σατανά! είπε ο άγνωστος.

(Η συνέχεια στο προσεχές φύλλο)

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Αγαπητά μου Έλληνόπουλα - Ες.

Σας υχουμαι καλή πρόοδο τώρα με το άνοιγμα των σχολείων. Σήμερα δεν θα σας πω πολυλογίες γιατί έχω μόλις ήλληλογραφία. Κι' αρχίζω: Δεσποινίδες Τζέννη Δαντ, Ρίκα Γεωργοπούλου και Ρόζα Έβερετ. Οι απαντήσεις σας στον διαγωνισμό των Λευκών Λέξεων έλήφθησαν, τα ψευδώνυμά σας δεν έγκρίνονται, διότι δεν συνοδεύονται άτ' το δικαίωμα έγκρίσεως ψευδωνύμου που είναι 30 δραχ. για κάθε ψευδώνυμο.

Μιχαήλ Πετσόπουλον: Σε έγραφα για

1 χρό ο συνδρομητή κι' ευχαριστώ. Τρελλοκορίτσο Σας έγραφα για τρεις μήνες κι' ένέκρινά αυτό το ψευδώνυμο:

Ίωάν. Τεγόπουλον: Σε έγραφα για έξη μήνες κι' ευχαριστώ.

Πυγολαμπίς και Τσουκνίδα. Σας έγραφα για έξη μήνες συνδρομητρια κι' ένέκρινά αυτά τα ψευδώνυμα: Θεοδώρον Γιαννίσην: Φίλε μου το γράμμα σου με κατευχαρίστησε. "Αν όλοι οι φίλοι μου μου έλεγαν τα λόγια τα δικά σου, τους κόπους μου και τις ταλαιπωρίες που τραβάω για την εκδοσι δεν θα τις αισθανόμουνα. Τι ωραίο γράμμα!

Για να λσβίηης το φύλλο σίτι σου το καλύτερο είναι να γραφής συνδρομητής μου. Θ' πληρώσης για ένα χρόνο 1200 δραχ. για έξη μήνες 600 και για 3 μήνες 300 και θα σούρχεται Ταχυδρομικώς. Για τον όδηγό μου θα μιλήσω στο ερχόμενο κι' εκεί θα ιδής τί είναι οι Μικρές Άγγελίες κλπ.

Για περισσότερες πληροφορίες τηλεφώνησε μου στον αριθμό 84 000 κάθε μέρα πλην Κυριακής από 1—3 υ.μ. ή έλα στο γραφείο μου Χάνσεν 20.

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Η μέση απόσταση της Γης από την Σελήνη είναι 384.395 χιλιόμετρα. "Ας δοῦμε λοιπόν πόσον καιρό θα χρειαζώμαθα δια να μεταβώμεν εις την Σελήνη δια των γνωστών μέσων.

Μια όβλις με μέση ταχύτητα 4.320 χιλιομέτρων την ώραν θα έφθανε στη Σελήνη έπειτα από 3 ήμέρες και 15 ώρες. Ένα άεροπλάνο με ταχύτητα 200 χιλιομέτρων την ώραν θα έφθανε έπειτα από 80 μέρες. Μια ταχεία άμαξοστοιχία με ταχύτητα 110 χιλιομέτρων την ώραν με μεγάλην δυσκολίαν θα έφθανε σε 160 ήμέρες.

Ένα ποδήλατο που θα τρέχη 20 χιλιομέτρα την ώρα θα έφθανε έπειτα από 2 χρόνια και 70 ήμέρας. Και ένας πεζός τέλος που θα διήνε σε 1 ώρα 5 χιλιομέτρα θα έπρεπε να περάσουν 8 χρόνια και 280 ήμέρες για να φθάση στη Σελήνη.

Έν αντιθέσει προς τα άνωτέρω μία άκτις φωτός με ταχύτητα 300.000 χιλιομέτρων κατά δευτερόλεπτον φθάνει εκ της Γης στην Σελήνη έπειτα από ένα δευτερόλεπτο και 1/4 αυτού (1" 25).

Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ο ΤΖΙΜ ΚΑΙ Ο ΣΑΛΙΓΚΑΡΟΣ

Κάποτε ήτανε ένα παιδι που τον έλεγαν Τζιμ. Μια μέρα στο σχολείο ο Καθηγητής τους έβαλε ένα ποίημα, αλλά ο Τζιμ δεν μπόρεσε να το μάθη, όσο κι' αν προσπάθησε.

Ο Καθηγητής κατά κακή τύχη τον σηκωσε να πη το ποίημα αλλά αυτός του λέει ότι δεν μπορεί να μάθη ποίημα.

Τότε ο Καθηγητής του είπε: «Να πάρης ένα σαλιγκάρι και να το βάλης ν' άνεβη άπ' το πάτωμα ως το ταβάνι και έσο εν τω μεταξύ να μαθαίνης το ποίημα.

Ο Τζιμ έκανε όπως του είπε ο Καθηγητής και ως που ν' άνεβη το σαλιγκάρι ο Τζιμ έμαθε το ποίημα και πήρε άριστα.

Λοιπόν και έσεις άγαπητοί μου φίλοι άν δεν μπορείτε να μάθετε το μάθημά σας τότε να βάζετε το σαλιγκάρι για να δήτε ποιός θα παραβη άπ' τους δυο σας.

ΤΡΕΛΛΟΚΟΡΙΤΣΟ

Ο Δουέ του Έσπερνόν έξόβρισε κάποτε τον Γάλλο συγγραφέα Μπωτρώ. Κι' αυτός για να τον εκδικηθη έξέδωσε ένα βιβλιο με τον τίτλο: «Τά ήρωικά κατορθώματα του Δουκός του Έσπερνόν. Όλες όμως οι σελίδες του βιβλίου ήταν λευκές.

ΜΑΣΚΟΦΟΡΟΣ

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Σ' οδράνιες νάρκες	Κι' άναρωτιέμαι
μέσα πεσμένος	μα πως έμπηκα;
βλέπω το είναι μου	και ποιό με έφεραν
νάχη χαθή.	άραγε έδω;
Κι' από τις σάρκες	Και συλλογιέμαι...
λευτερωμένος	Μά να, το βρήκα!
πετώ σε χώρα	Ποίημα δεν κάνω
χιμαιρική.	τώρα έγώ;!!!

Δ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ: Ε. Τσινίκα · Δ. Τσουλάτη

Πλατεία Άγ. Θεοδώρων Σκουλενίου 1

Έκτελοῦνται παντός είδους Τυπογραφικά και Βιβλιοδετικά έργασία.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Σήμερα προκηρύσσω έναν διαγωνισμό. Ο διαγωνισμός αυτός είναι η συγγραφή ενός διηγήματος του έτους: «Πώς φαντάζεσθε τον κόσμο το 4000 μ. Χ.

Οι απαντήσεις πρέπει να είναι καθαρογραμμένες σε δυο κόλλες το λιγότερο χαρτιού εκ 30 γραμμών η κάθε μία.

Όποιος γράψη το καλύτερο διήγημα θα πάρη για βραβείο ένα βιβλίο αξίας 500 δραχ. και θα δημοσιευθῆ στο περιοδικό το διήγημά του.

Η προθεσμία του είναι μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1943. Οι διαγωνιζόμενοι θα μου το στείλουν στο γραφείο μου, δηλαδή σ' αυτή τῆ διεύθυνσι: «Περισδικόν Ξεκίνημα της Νειότης δδός Χάνσεν 20 Ένταθα (8)», και νάχουν τ' ὄνομά τους και τὴν ἡλικία τους (ἀπαραίτητο).

Συμμετοχὴ στὸν διαγωνισμό εἶναι 25 δραχ. Ὅποιος θὰ λάβῃ μέρος πρέπει νὰ ἐσωκλείσῃ τὸ δικαίωμα αὐτό, εἰ δὲ μὴ ἡ ἀπάντησίς του δὲν θὰ λαμβάνεται διόλου ὑπ' ὄψιν.

Σημ. Διαγωνισμός Λευκῶν Λέξεων: Ἐλάχιστοι μέχρι σήμερα ἀπαντήσανε γι' αὐτὸ ἀναγκαζόμεστε νὰ τὸν ἀναβάλουμε.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

1. Μία μέρα ὁ Διογένης γυρίζοντας στὸν Κεραμεικὸ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὰ ἀγάλματα ποὺ ἦσαν μέσα. Ὅταν δὲ τὸν ἐρώτησε κάποιος γιατί τὸ κάνει αὐτὸ ἀπάντησε:

Γιὰ νὰ συνειθίσω στὴν ἀρνησι δταν ζητήσω ἐλεημοσύνη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

2. Ἐνας νεαρὸς συμπολίτης τοῦ Πιτ' τακοῦ ἤγειρε δίκην ἐναντίον τοῦ πατέρα του.

Ὁ φιλόσοφος μία μέρα ποὺ τὸν συνήτησε τοῦ εἶπε:

Ἄν ἔχῃς ἄδικο θὰ καταδικασθῆς, ἂν ἔχῃς ὁμῶς δίκην σοῦ ἀξίζει καὶ πάλιν ἡ καταδίκη.

3 Ὁ Λά-Φονταῖν εἶχε τὴ συνήθεια νὰ τρώῃ κάθε πρωτὶ ἓνα ψητὸ μῆλο. Μία μέρα εἶχε βάλει ἓνα στὸ τζάκι του γιὰ νὰ κρυώσῃ, καὶ ἐν τῷ μεταξύ πῆγε στὴ βιβλιοθήκη του γιὰ νὰ πάρῃ ἓνα βιβλίο.

— Ἐνας ἀπ' τοὺς φίλους του μπῆκε μέσ' τὴν κάμαρα, καὶ βλέποντας τὸ μῆλο τῷ φάγε. Ὁ Λά-Φονταῖν, γύρισε καὶ μὴ βλέποντας τὸ μῆλο του κατάλαβε τί εἶχε συμβῆ. Ἀλλὰ ἐφώναξε ἐκπληκτικὸς δῆθεν:

Ἄχ! Θεέ μου! Ποῖος ἔφαγε τὸ μῆλο ποὺ εἶχα βάλει στὸ τζάκι;

— Ὅχι ἐγὼ πάντως εἶπε ὁ ἄλλος.

— Θαυμάσια φίλε μου.—Καὶ γιατί θαυμάσια;

— Γιατί εἶχα βάλει Ἄρσενικό μέσα γιὰ νὰ δηλητηριασθοῦν οἱ ποντικοί.

— Ἄρσενικό; ἐφώναξε ὁ ἄλλος, τρέμοντας, εἶμαι δηλητηριασμένος!

— Ἡσύχασε φίλε μου, εἶπε ὁ Λά-Φονταῖν γελῶντας, τὸ ἔκανα ἐπίτηδες γιὰ νὰ δῶ ποῖος εἶχε φάει τὸ μῆλο μου!

4 Κάποτε ὁ Μέγας Ναπολέων πῆγε στὴν Τουλούζη καὶ πέρασε κι' ἀπὸ ἓνα γειτονικὸ χωριό. Ἐκεῖ μία φτωχὴ γρηὰ τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε τὸ παράπονό της:

Γιατί Μεγαλειότατε δὲν ἐρχεσαι συχνὰ νὰ μᾶς βλέπεις; Ἄν ἤθελες μπορούσαμε νὰ σὲ βγάλουμε καὶ Δήμαρχο!!!

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Ο ΦΟΙΝΙΞ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΠΥΡΟΣ — ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ κ. τ. λ.

Πανεπιστημίου 55

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΛΑΔΑΣ

Ἴατρος

Χειρουργός — Ὀδοντίατρος

Βίκτωρος Οὐγκώ 5

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ

Γραφεῖα: Χάνσεν 20—Τηλέφωνον 84.000

Συνδρομαί:	Ἔτησια	1200
	Ἐξάμηνος	600
	Τρίμηνος	300